

РЕШЕНИЕ

№ 1581

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 30.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11198** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на С. Н. Н., изтъпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място], 12^{-та} група, срещу ОТКАЗ за предоставяне на достъп до информация, обективиран в Писмо с рег. №95-00-122-(2)/26.10.2022г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ към Министерството на правосъдието (МП).

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания Отказ, като постановен в нарушение на процесуалния и на материалния закон. Поддържа, че Министерството на правосъдието (МП) е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Сочи, че Класификаторът на длъжностите в Главна дирекция „Охрана“ е издаден от министъра на правосъдието на основание Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (Наредбата), чл.5, т.6 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието (УПМП), чл.393, ал.2 от Закона за Съдебната власт (ЗСВ) и чл.143, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). По аргумент от нормите на чл.1 и чл.2 от Наредбата, твърди, че Класификаторът на длъжностите в Главна дирекция „Охрана“ не съдържа информация за изпълнение на дейността на служителите и съответно не съдържа класифицирана или друга защитена тайна, която да е основание за отказ за предоставяне на исканата информация. Смята, че в случая не са налице и другите предвидени в закона основания за отказ за предоставяне на информация. Претендира,

че след като утвърди Класификатора на длъжностите в Главна дирекция „Охрана“ министърът на правосъдието е длъжен да го обнародва в Държавен вестник (ДВ), на основание чл.393, ал.2 ЗСВ във вр. с чл.143, ал.2 ЗМВР. На това основание твърди, че Класификаторът на длъжностите в Главна дирекция „Охрана“ съдържа официална обществена информация, достъпът до която не може да бъде ограничаван. Лично и чрез процесуалния си представител адв. С. И. моли съда да отмени Отказ, обективиран в Писмо с рег. №95-00-122-(2)/26.10.2022г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Дирекция „Правни дейности“ в Министерството на правосъдието, оспорва жалбата. В писмено становище от 11.01.2023г. и чрез процесуалния си представител юрк. П. Н. поддържа, че оспорваният Отказ за предоставяне на достъп до исканата от жалбоподателя информация е законосъобразен и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Не претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, макар и по съображения, напълно различни от тези мотивирали процесния Отказ.

Оспорваният Отказ е издаден от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №ЛС-04-385/08.08.2022г. с която, на основание чл.28 ЗДОИ министърът на правосъдието е възложил на директора на Дирекция „Правни дейности“ да издава решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация и да уведомява писмено заявителя за взетото решение във връзка с постъпилите в МП устни запитвания и писмени заявления за предоставяне на достъп до обществена информация. От приетата по делото Заповед №ЧР-01-374/25.10.2022г. се установява, че в релевантния период издателят на оспорвания отказ – Р. К., е заемал длъжността директор на Дирекция „Правни дейности“.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Със Заявление №95-00-122/12.10.2022г. жалбоподателят Н. е сезирал министъра на правосъдието с искане, на основание чл.4 във вр. с чл.24 – чл.27 ЗДОИ,

да му бъде предоставено копие от Класификатора на длъжностите в Главна дирекция „Охрана“ на МП.

С процесното писмо рег. №95-00-122/22/26.10.2022г. ответникът – директор на Дирекция „Правни дейности“ в МП, по същество е отказал да предостави достъп до искания документ със следните мотиви: Исканата информация е в нарушение на основен принцип при упражняване на правото на достъп до обществена информация, установен в чл.6, ал.1, т.6 ЗДОИ – принципът за гарантиране на сигурността на обществото и държавата.; Исканият документ представлява вътрешноведомствен акт, съдържа информация със специален и чувствителен характер, отнасящ се за специфични изисквания към служителите, които изпълняват специфични дейности, вменени от законодателя на Главна дирекция „Охрана“.; От разгласяване на исканата информация възниква реален риск от компроментиране на дейността на държавния орган, от застрашаване на сигурността на лицата, които изтърпяват наложените с влязла в сила присъда наказания, както и мярката за неотклонение „задържане под стража“ в местата за лишаване от свобода, на служителите, които изпълняват тези дейности.; Предоставянето на информация за длъжностите в Главна дирекция „Охрана“ би могло да застраши обществения ред, включително и здравето на граждани – нарушение на чл.5 ЗДОИ.; В случая не може да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес който, на основание чл.13, ал.4 ЗДОИ, да преодолее наложеното от нарушаване на основните принципи ограничаване на правото на достъп до обществена информация.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Редът и начините за достъп до официална обществена информация са регламентирани в чл.12 ЗДОИ. Съгласно ал.1 на цитираната норма достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, се осигурява чрез обнародването им. Достъпът до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародване (чл.12, ал.2 ЗДОИ). Според регламента на ал.3 на чл.12 ЗДОИ извън случаите по ал.1 и ал.2 достъпът до официална информация е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Класификаторът на длъжностите на Главна дирекция „Охрана“ – предмет на искането за предоставяне на достъп, е подзаконов административен акт по смисъла на чл.75 АПК. Този акт се издава на основание чл.393, ал.2 ЗСВ във вр. с чл.143, ал.2 ЗМВР. Последната разпоредба задължава министъра на вътрешните работи да утвърди класификатор на длъжностите в МВР за служителите по чл.142, ал.1, т.1 и т.3 и да издаде заповед за неговото прилагане. В чл.143, ал.3 ЗМВР изрично е регламентирано, че длъжностите и специфичните наименования се определят в класификатора по ал.2, който се обнародва в "Държавен вестник".

Нормата на чл.393, ал.2 ЗСВ предписва, че по отношение на личния състав на Главна дирекция "Охрана" се прилагат разпоредбите на част трета, глави седма - дванадесета от Закона за Министерството на вътрешните работи. На това основание приложима по отношение на личния състав на Главна дирекция „Охрана“ е и разпоредбата на чл.143, ал.2 ЗМВР. Съгласно чл.8, ал.2, т.6 УППМ министърът на правосъдието утвърждава класификатор на длъжностите по Закона за Министерството на вътрешните работи и Кодекса на труда в Главна дирекция "Охрана".

От анализа на цитираните норми следва еднозначен извод, че информацията, съдържаща се в Класификатора на длъжностите на Главна дирекция „Охрана“ е официална такава и на основание чл.12, ал.2 ЗДОИ във вр. с чл.143, ал.3 ЗМВР и чл.393, ал.2 ЗСВ, достъпът до нея се осигурява чрез обнародването ѝ в Държавен вестник.

В случая Класификаторът на длъжностите на Главна дирекция „Охрана“ е утвърден със Заповед №ЧР-06-26/25.06.2015г. и е обнародвана в ДВ, бр.56/24.07.2015г. Този факт очевидно е неизвестен за издателя на оспорвания административен акт, а изложените в Отказа мотиви за „невидима заплаха“ от предоставянето на съдържащата се в документа информация – нелепи.

Независимо от този извод обаче, жалбата е неоснователна, тъй като с обнародването на Класификатора на длъжностите на Главна дирекция „Охрана“ в Държавен вестник, в съответствие със законовата норма, министърът на правосъдието е изпълнил задължението за осигуряване на достъп до съдържащата се в него информация. Законът не предвижда възможност публично оповестената информация да бъде предоставяна индивидуално чрез представяне на копия от съответния документ който я съдържа. Действително в чл.12, ал.4 ЗДОИ е предвидено, че при искане на достъп до официална информация, която е обнародвана, съответният орган е длъжен да посочи изданието, в което тя е обнародвана, броя и датата на издаване. В случая това не е сторено, но това нарушение на процесуалните правила не е от категорията на съществениите – водещи до отмяна на административния акт.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. Н., изтъпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място], 12^{-та} група, срещу ОТКАЗ за предоставяне на достъп до информация, обективиран в Писмо с рег. №95-00-122-(2)/26.10.2022г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ към Министерството на правосъдието.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова